

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2006. gada 7. decembrī *

Lieta C-306/05

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Audiencia Provincial de Barcelona* (Spānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2005. gada 7. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 3. augustā, tiesvedībā

Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE)

pret

Rafael Hoteles SA.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents), U. Lehmušs [*U. Lohmus*] un A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 4. maijā,

* Tiesvedības valoda — spāņu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE)* vārdā — R. Gimeno-Bajons Koboss [*R. Gimeno-Bayón Cobos*] un P. Ernardess Arojo [*P. Hernández Arroyo*], *abogados*,

- *Rafael Hoteles SA* vārdā — R. Tornero Moreno [*R. Tornero Moreno*], *abogado*,

- Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un Ž. K. Niolē [*J.-C. Niollet*], pārstāvji,

- Īrijas vārdā — D. Dž. O'Hagans [*D. J. O'Hagan*], pārstāvis, kam palīdz N. Traversss [*N. Travers*], *BL*,

- Austrijas valdības vārdā — K. Pesendorfere [*C. Pesendorfer*], pārstāve,

- Polijas valdības vārdā — K. Muravskis [*K. Murawski*], U. Rutkovska [*U. Rutkowska*] un P. Dervics [*P. Derwicz*], pārstāvji,

- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — Ž. R. Vidāls Puī [*J. R. Vidal Puig*] un V. Vilss [*W. Wils*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 13. jūlijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz to, kā interpretēt 3. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvā 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.).
- 2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar prāvu starp *Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE)* un *Rafael Hoteles SA* (turpmāk tekstā — “sabiedrība *Rafael*”) par iespējamu SGAE pārvaldībā esošu intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, ko ir izdarījusi sabiedrība *Rafael*.

Atbilstošās tiesību normas

Piemērojamās starptautiskās tiesības

- 3 Līgums par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām, kas ir iekļauts Marakešas Līguma par Pasaules tirdzniecības organizācijas izveidošanu 1.C pielikumā, Eiropas Kopienu vārdā tika apstiprināts ar Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajes kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV L 336, 1. lpp.).

- 4 Līguma par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām 9. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis ievēro Bernes konvencijas (1971) 1.–21. pantu un tās pielikuma prasības. Tomēr šis Līgums dalībvalstīm nedod tiesības vai neuzliek pienākumus attiecībā uz tiesībām, kas fiksētas šīs Konvencijas 6.bis pantā, vai tiesībām, kas atvasinātas no tā.”

- 5 11. pantā Bernes konvencijā par literatūras un mākslas darbu aizsardzību (Parīzes 1971. gada 24. jūlija akts) redakcijā ar 1979. gada 28. septembra grozījumiem (turpmāk tekstā — “Bernes konvencija”) noteikts:

“1. Dramatisku, muzikāli dramatisku un muzikālu darbu autoriem ir ekskluzīvas tiesības uz:

i) savu darbu publisku izpildīšanu, ieskaitot publisku izpildīšanu ar jebkuriem līdzekļiem vai jebkurā veidā;

ii) savu darbu izpildījuma izziņošanu vispārējai zināšanai jebkurā veidā.

2. Dramatisku vai muzikāli dramatisku darbu autoriem visu to laiku, kamēr ir spēkā viņu tiesības uz oriģināldarbiem, ir tādas pašas tiesības uz šo darbu tulkojumiem.”

6 Bernes konvencijas 11.bis panta pirmajā daļā ir noteikts:

“Literatūras un mākslas darbu autoriem ir ekskluzīvas tiesības uz:

- i) savu darbu raidīšanu ēterā vai izziņošanu vispārējai zināšanai ar jebkuru citu bezvadu raidīšanas paņēmieni zīmju, skaņu vai attēlu veidā;
- ii) savu darbu raidījumu jebkādu izziņošanu pa vadiem vispārējai zināšanai vai [raidīšanu] ēterā, ja šādu pārraidi veic cita organizācija, nevis tā, kura to ir darījusi pirmo reizi;
- iii) savu darbu ētera raidījumu publisku izziņošanu ar skaļruņa vai jebkuras citas analogiskas ierīces palīdzību, kura pārraida zīmes, skaņas vai attēlus.”

7 Pasaules intelektuālā īpašuma organizācija (*WIPO*) 1996. gada 20. decembrī Ženēvā pieņēma *WIPO* līgumu par izpildījumu un skaņu ierakstiem, kā arī *WIPO* līgumu par autortiesībām. Šie abi līgumi Kapienu vārdā tika apstiprināti ar Padomes 2000. gada 16. marta Lēmumu 2000/278/EK (OV L 89, 6. lpp.).

8 *WIPO* līguma par autortiesībām 8. pantā ir noteikts:

“Nepārkāpjot Bernes konvencijas [11. panta pirmās daļas ii) punkta, 11.bis panta pirmās daļas i) un ii) punkta, 11.ter panta pirmās daļas ii) punkta, 14. panta pirmās

daļas ii) punkta un 14.bis panta pirmās daļas] noteikumus, literāro un mākslas darbu autoriem ir ekskluzīvas tiesības atļaut savu darbu izziņošanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, kā arī padarīt šos darbus pieejamus sabiedrībai tādā veidā, ka sabiedrības locekļi var tos izmantot jebkurā vietā un laikā pēc katra individuālas izvēles.”

- 9 1996. gada 20. decembrī diplomātu konference pieņēma kopīgos paziņojumus par *WIPO* līgumu par autortiesībām.

- 10 Kopīgais paziņojums attiecībā uz minētā līguma 8. pantu ir formulēts šādi:

“Tiek uzskatīts, ka tīri fiziska tādu iekārtu nodrošināšana, kuras dod iespēju [veikt izziņošanu vai ar kurām tiek īstenota izziņošana šā līguma vai Bernes konvencijas izpratnē, nav uzskatāma par pašu [izziņošanu sabiedrībai]. Tiek arī uzskatīts, ka nekas no 8. pantā minētā nekavē līgumslēdzēju valsti piemērot [11.bis panta otro daļu].”

Kopienas tiesiskais regulējums

- 11 Direktīvas 2001/29 devītajā apsvērumā ir noteikts:

“Autortiesību un blakustiesību saskaņošanas pamatā jābūt augstam aizsardzības līmenim, jo šīm tiesībām ir izšķiroša nozīme intelektuālajā jaunradē. To aizsardzība palīdz nodrošināt jaunrades uzturēšanu un attīstību autoru, izpildītāju, producentu, patērētāju, kultūras, rūpniecības un visas sabiedrības interesēs. Tāpēc intelektuālais īpašums ir atzīts par īpašuma neatņemamu sastāvdaļu.”

12 Šīs direktīvas desmitais apsvēruma ir formulēts šādi:

“Lai autori vai izpildītāji varētu turpināt savu radošo un māksliniecisko darbību, viņiem jāsaņem atbilstīga atlīdzība par viņu darbu izmantošanu, bet producentiem tā jāsaņem, lai varētu finansēt šo darbību. Lai izgatavotu produktus, piemēram, skaņu ierakstus, filmas vai multimediju produktus un sniegtu pakalpojumus, piemēram, pakalpojumus “pēc pieprasījuma”, vajadzīgi ievērojami ieguldījumi. Lai garantētu minētās atlīdzības pieejamību un nodrošinātu iespēju iegūt labu atdevi no ieguldījumiem, vajadzīga intelektuālā īpašuma tiesību pienācīga aizsardzība.”

13 Šīs pašas direktīvas piecpadsmitajā apsvērumā ir noteikts:

“Diplomātu konferencē, kas [WIPO] aizgādnībā notika 1996. gada decembrī, pieņēma divus jaunus līgumus — “[WIPO] līgumu par autortiesībām” un “[WIPO] līgumu par izpildījumu un skaņu ierakstiem”, kuri attiecīgi paredzēja autoru aizsardzību un izpildītāju un skaņu ierakstu producentu aizsardzību. Minētie līgumi būtiski atjaunina autortiesību un blakustiesību starptautisko aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz tā saukto “digitālo programmu”, un uzlabo līdzekļus cīņai pret pirātismu visā pasaulē. Kopiena un vairums dalībvalstu jau ir parakstījušas līgumus un pašlaik notiek gatavošanās līgumu ratificēšanai Kopienā un dalībvalstīs. Šo direktīvu arī izmanto, lai īstenotu vairākas jaunas starptautiskas saistības.”

14 Minētās direktīvas divdesmit trešajā apsvērumā ir noteikts:

“Šai direktīvai būtu jāturpina saskaņot autora tiesības uz izziņošanu. Šīs tiesības būtu jāsaprot plašā nozīmē — kā tādas, kas attiecas uz visa veida izziņošanu sabiedrībai,

kura nav klāt vietā, kur notikusi sākotnējā izziņošana. Šīm tiesībām būtu jāattiecas uz darba visa veida raidīšanu vai atkārtotu raidīšanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, tajā skaitā raidīšanu ēterā. Šīm tiesībām nebūtu jāattiecas uz citām darbībām.”

15 Direktīvas 2001/29 divdesmit septītajā apsvērumā ir paredzēts:

“Tikai materiālo iespēju nodrošināšana, dodot iespēju veikt izziņošanu vai to veicot, pati neveido izziņošanu šīs direktīvas nozīmē.”

16 Šīs direktīvas 3. pantā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.

2. Dalībvalstis paredz ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt publiskošanu, izmantojot vai neizmantojot vadus, tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā:

a) izpildītājiem — attiecībā uz viņu sniegto priekšnesumu fiksēšanu;

b) skaņu ierakstu producentiem — attiecībā uz viņu ierakstītajiem skaņu ierakstiem;

- c) filmu pirmo fiksāciju producentiem — attiecībā uz viņu uzņemto filmu oriģināliem un kopijām;

- d) raidorganizācijām — attiecībā uz šo organizāciju raidījumu fiksēšanu neatkarīgi no tā, vai raidījumus translē pa vadiem vai bez tiem, to skaitā pa kabeļiem vai ar satelīta palīdzību.

3. Direktīvas 1. un 2. punktā minētās tiesības neizbeidzas līdz ar šajā pantā minēto izziņošanu vai publiskošanu.”

Valsts tiesiskais regulējums

17 Likuma par intelektuālo īpašumu kodificētais teksts, ar kuru ir legalizētas, precizētas un saskaņotas šajā jomā spēkā esošās tiesību normas (turpmāk tekstā — “LPI”), tika apstiprināts ar Karaļa 1996. gada 12. aprīļa likumdošanas dekrētu Nr. 1/1996 (1996. gada 22. aprīļa BOE, Nr. 97).

18 LPI 17. pantā ir paredzēts:

“Autoram ir ekskluzīvas tiesības jebkādā veidā izmantot savu darbu, proti, reproducēšanas, izplatīšanas, izziņošanas sabiedrībai un pārveidošanas tiesības, kuras nevar tikt izmantotas bez viņa piekrišanas, izņemot gadījumus, kas ir paredzēti šajā likumā.”

19 *LPI* 20. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Izziņošana sabiedrībai nozīmē jebkuru darbību, kuras rezultātā darbs tiek darīts pieejams lielākajai daļai personu, iepriekš nevienai no viņām neizsniedzot paraugus.

Par izziņošanu sabiedrībai nevar atzīt tādu izziņošanu, kas ir notikusi pilnīgi privātā telpā, kas nav ne iekļauta izplatīšanas tīklā, ne savienota ar to.”

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

20 *SGAE* ir organizācija, kuras uzdevums ir intelektuālā īpašuma tiesību pārvaldība Spānijā.

21 *SGAE* uzskatīja, ka televizoru un mūzikas atskaņotāju izmantošana viesnīcā, kuras īpašniece ir sabiedrība *Rafael*, laika posmā no 2002. gada jūnija līdz 2003. gada martam, ir uzskatāma par tās pārvaldībā esošu darbu izziņošanu sabiedrībai. Uzskatot, ka šīs darbības tika veiktas, pārkāpjot ar šiem darbiem saistītās intelektuālā īpašuma tiesības, *SGAE* iesniedza *Juzgado de Primera Instancia n° 28 de Barcelona* (Barselonas Pirmās instances tiesa Nr. 28) pret sabiedrību *Rafael* vērstu prasības pieteikumu par kompensācijas izmaksāšanu.

22 Ar 2003. gada 6. jūnija lēmumu minētā tiesa pieteikumu daļēji noraidīja. Tā uzskatīja, ka televizoru izmantošana viesnīcas istabās nav uzskatāma par SGAE pārvaldībā esošu darbu izziņošanu sabiedrībai. Minētā tiesa savukārt atzina, ka SGAE pieteikums ir pamatots, ņemot vērā, ka viesnīcās noteikti ir koplietošanas telpas, kuras ir aprīkotas ar televizoriem un kurās tiek atskaņota mūzika.

23 Gan SGAE, gan sabiedrība *Rafael* par minēto spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Audiencia Provincial de Barcelona* [Barselonas Apgabaltiesa], kura nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

- “1) Vai televizoru, ar kuru starpniecību, izmantojot kabeli, tiek izplatīts no satelīta vai zemes raidītāja uztverts televīzijas signāls, uzstādīšana viesnīcas istabās ir uzskatāma par izziņošanu sabiedrībai, uz kuru attiecas tā valsts tiesiskā regulējuma saskaņošana, kas ir saistīts ar [...] Direktīvas [2001/29] 3. pantā paredzēto autortiesību aizsardzību?

- 2) Vai pretrunā [...] Direktīvā [2001/29] paredzētajai autortiesību aizsardzībai ir uzskatīt, ka viesnīcas istaba ir pilnīga privāta telpa un ka tādējādi tur notikusī izziņošana, izmantojot televizorus, ar kuriem tiek izplatīts viesnīcas iepriekš saņemtais signāls, nav izziņošana sabiedrībai?

- 3) Vai autortiesību aizsardzības nolūkā, ņemot vērā [...] Direktīvā [2001/29] paredzēto izziņošanu sabiedrībai, izziņošanu, kas veikta ar viesnīcas istabā uzstādīta televizora starpniecību, var uzskatīt par izziņošanu sabiedrībai tiktāl, ciktāl sabiedrība, kas tajā uzturas attiecīgā laika posmā, var piekļūt darbam?”

Par pieteikumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu

- 24 Vēstulē, kas Tiesā tika saņemta 2006. gada 12. septembrī, sabiedrība *Rafael* atbilstoši Tiesas Reglamenta 61. pantam lūdza atkārtoti sākt mutvārdu procesu.
- 25 Šis lūgums ir pamatots ar ģenerālvokātes secinājumu iespējamo pretrunīgumu. Sabiedrība *Rafael* uzsver, ka noliedzošā atbilde, kas šajos secinājumos ir sniegta uz pirmo jautājumu, nenovēršami liek negatīvi atbildēt arī uz otro un trešo jautājumu, kaut gan ģenerālvokāte uz pēdējiem minētajiem jautājumiem iesaka atbildēt apstiprinoši.
- 26 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Tiesas Statūti un Reglaments neparedz lietas dalībniekiem iespēju iesniegt apsvērumus par ģenerālvokāta sniegtajiem secinājumiem (skat. it īpaši 2006. gada 30. marta spriedumu lietā *C-259/04 Emanuel*, Krājums, I-3089. lpp., 15. punkts).
- 27 Tiesa, protams, var pēc savas ierosmes vai ģenerālvokāta ierosinājuma, vai arī pēc lietas dalībnieku lūguma izdot rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu atbilstoši Reglamenta 61. pantam, ja tā uzskata, ka tai nav pietiekamas informācijas vai ka lieta ir jāizlemj, pamatojoties uz argumentu, ko lietas dalībnieki nebija apsprieduši (skat. it īpaši 2003. gada 13. novembra spriedumu lietā *C-209/01 Schilling* un *Fleck-Schilling*, *Recueil*, I-13389. lpp., 19. punkts, kā arī 2004. gada 17. jūnija spriedumu lietā *C-30/02 Recheio — Cash & Carry*, Krājums, I-6051. lpp., 12. punkts).
- 28 Tomēr Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā tai ir visi pierādījumi, kas nepieciešami, lai pieņemtu lēmumu.

29 Tādējādi nav jāizdod rikojums par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Sākotnējie apsvērumi

- 30 Vispirms ir jāsecina, ka pretēji tam, ko apgalvo sabiedrība *Rafael*, uz situāciju, kāda pastāvēja pamata prāvā, attiecas nevis Padomes 1993. gada 27. septembra Direktīva 93/83/EEK par dažu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas satelītu apraidei un kabeļu retranslācijai (OV L 248, 15. lpp.), bet gan Direktīva 2001/29. Pēdējā minētā ir piemērojama jebkurai aizsargāta darba izziņošanai sabiedrībai, bet Direktīva 93/83 tikai paredz minimālu dažu autortiesību un blakustiesību aizsardzības aspektu saskaņošanu gadījumā, ja pa satelītu sabiedrībai tiek izziņotas vai pa kabeļi tiek pārraidītas citu dalībvalstu programmas. Kā Tiesa jau ir atzinusi, atšķirībā no Direktīvas 2001/29 šis minimālās saskaņošanas normas nesniedz informāciju, lai varētu atbildēt uz jautājumu par situāciju, kas ir līdzīga tai, uz kuru attiecas šie prejudiciālie jautājumi (šajā sakarā skat. 2000. gada 3. februāra spriedumu lietā C-293/98 *Egeda, Recueil*, I-629. lpp., 25. un 26. punkts).
- 31 Jāatgādina, ka no prasībām nodrošināt vienvēidīgu Kopienas tiesību piemērošanu un ievērot vienlīdzības principu izriet, ka Kopienas tiesību normas noteikumiem, kuros, kā, piemēram, Direktīvas 2001/29 noteikumos, nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām to nozīmes un piemērojamības noskaidrošanai, parasti visā Kopienā ir jābūt neatkarīgai un vienvēidīgai interpretācijai (skat. it īpaši 2000. gada 9. novembra spriedumu lietā C-357/98 *Yiandom, Recueil*, I-9265. lpp., 26. punkts, un 2003. gada 6. februāra spriedumu lietā C-245/00 *SENA, Recueil*, I-1251. lpp., 23. punkts). No tā izriet, ka Austrijas valdībai nav nekāda pamata apgalvot, ka dalībvalstīm ir jādefinē jēdziens "sabiedrība", uz kuru ir norāde Direktīvā 2001/29, to nedefinējot.

Par pirmo un trešo jautājumu

- 32 Uzdotot pirmo un trešo jautājumu, kuri ir jāaplūko kopā, iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai signāla izplatīšana ar televizoru starpniecību klientiem, kas ir apmetušies viesnīcas istabās, ir izziņošana sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta nozīmē un vai televizoru uzstādīšana šāda uzņēmuma istabās pati par sevi ir šāda veida darbība.
- 33 Šajā sakarā ir jānorāda, ka pašā minētajā direktīvā nav precizēts, kas ir jāsaprot ar “izziņošanu sabiedrībai”.
- 34 Pastāvīgajā judikatūrā paredzēts, ka, interpretējot Kopienu tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī situācija, kādā tā ir tikusi pieņemta, un mērķi, kas ir paredzēti tiesiskajā regulējumā, kurā tā ir iekļauta (skat. it īpaši 2000. gada 19. septembra spriedumu lietā C-156/98 Vācija/Komisija, *Recueil*, I-6857. lpp., 50. punkts, un 2006. gada 6. jūlija spriedumu lietā C-53/05 Komisija/Portugāle, Krājums, I-6215. lpp., 20. punkts).
- 35 Turklāt Kopienu tiesību teksti, cik vien iespējams, ir jāinterpretē, ņemot vērā starptautiskās tiesības, it īpaši, ja ar šādiem tekstiem ir paredzēts tieši īstenot Kopienas noslēgtu starptautisku līgumu (skat. it īpaši 1998. gada 14. jūlija spriedumu lietā C-341/95 *Bettati*, *Recueil*, I-4355. lpp., 20. punkts, un minēto judikatūru).
- 36 No Direktīvas 2001/29 divdesmit trešā apsvēruma izriet, ka jēdziens “izziņošana sabiedrībai” ir jāsaprot plašā nozīmē. Šāda interpretācija ir noteikti nepieciešama, lai sasniegtu galveno minētās direktīvas mērķi, kas, kā izriet no tās devītā un desmitā

apsvēruma, ir nodrošināt augstu aizsardzību arī autoriem, kas viņiem ļautu saņemt atbilstošu atlīdzību par viņu darbu izmantošanu gadījumā, kad notiek izziņošana sabiedrībai.

- 37 Tiesa ir atzinusi, ka saistībā ar minēto jēdzienu vārds “sabiedrība” attiecas uz nenoteiktu skaitu iespējamo TV skatītāju (2005. gada 2. jūnija spriedums lietā C-89/04 *Mediakabel*, Krājums, I-4891. lpp., 30. punkts, un 2005. gada 14. jūlija spriedums lietā C-192/04 *Lagardère Active Broadcast*, Krājums, I-7199. lpp., 31. punkts).
- 38 Tādā situācijā, kāda pastāv pamata prāvā, ir jāievēro vispārēja nostāja, saskaņā ar kuru ir jāņem vērā, pirmkārt, ne tikai viesnīcas istabās apmetušies klienti, kas ir vienīgie, kuri ir skaidri minēti prejudiciālajos jautājumos, bet arī klienti, kas uzturas visās pārējās minētā uzņēmuma telpās un kam ir pieejams tajās uzstādītais televizors. Otrkārt, ir svarīgi ņemt vērā, ka parasti šāda uzņēmuma klienti ātri nomainās. Parasti runa ir par diezgan lielu skaitu personu, līdz ar to tās ir jāuzskata par sabiedrību, ņemot vērā galveno Direktīvas 2001/29 mērķi, kas ir minēts šī sprieduma 36. punktā.
- 39 Ņemot vērā kumulatīvās sekas, ko rada darbu nodošana šādu iespējamo TV skatītāju rīcībā, tai šādā situācijā var būt ļoti liela nozīme. Tādējādi nav nozīmes tam, ka vienīgie adresāti ir istabu iemītnieki un ka katram no viņiem atsevišķi ir tikai neliela ekonomiska nozīme pašai viesnīcai.
- 40 Jānorāda arī, ka izziņošana, kas ir notikusi tādos apstākļos, kādi pastāvēja pamata prāvā, atbilstoši Bernes konvencijas 11.bis panta pirmās daļas ii) punktam ir uzskatāma par izziņošanu, kuru ir veikusi raidorganizācija, kas nav tā, kura

pārraidīšanu ir veikusi pirmo reizi. Tādējādi šādā veidā darbs tiek pārraidīts sabiedrībai, kas nav tā, kurai sākotnēji ir paredzēts darbu izziņot, proti, jaunai sabiedrībai.

41 Kā ir paskaidrots Bernes konvencijas rokasgrāmatā, kas ir *WIPO* izstrādāts interpretācijas dokuments, kurā, kaut arī tam nav juridiski saistoša spēka, tomēr ir izskaidrots, kā interpretēt minēto konvenciju, autors, atļaujot sava darba pārraidīšanu ēterā, ņem vērā tikai tiešos lietotājus, proti, signāla uztvērēju īpašniekus, kas individuāli vai savā privātajā telpā vai ģimenes lokā uztver raidījumus. Šajā rokasgrāmatā ir paredzēts, ka, līdzko šī uztveršana notiek nolūkā sasniegt visplašāko auditoriju un dažreiz peļņas gūšanas nolūkā, iespēja noklausīties vai noskatīties darbu tiek dota jaunai sabiedrības daļai, kas uztver pārraides, un raidījuma izziņošana pa skaļruni vai līdzīgu instrumentu vairs nav vienkārša pašas pārraides uztveršana, bet neatkarīga darbība, ar kuru pārraidītais darbs tiek izziņots jaunai sabiedrībai. Kā tas ir precizēts šajā rokasgrāmatā, šī publiskā uztveršana dod autoram ekskluzīvas tiesības to atļaut.

42 Viesnīcas klienti ir šāda jauna sabiedrība. Ēterā pārraidīta darba izplatīšana šiem klientiem, izmantojot televizorus, nav vienkāršs tehnisks līdzeklis kā garantēt vai uzlabot sākotnējā raidījuma uztveršanu savā pārklājuma zonā. Tieši pretēji — viesnīca ir iestāde, kas, pilnībā apzinoties savas rīcības sekas, iejaucas, lai nodrošinātu saviem klientiem piekļuvi aizsargātiem darbiem. Ja nenotiktu šī iejaukšanās, tās klienti, atrodoties minētajā zonā, principā nevarētu uztvert pārraidīto darbu.

43 Turklāt no Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta un *WIPO* līguma par autortiesībām 8. panta izriet, ka, lai būtu notikusi izziņošana sabiedrībai, pietiek ar to, ka darbs ir nodots sabiedrības rīcībā un personas, kas veido šo sabiedrību, var tam piekļūt. Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo sabiedrība *Rafael* un Īrija, šajā sakarā izšķirošais nav tas, ka klientiem, kas nav ieslēguši televizoru, faktiski nav bijis piekļuves darbiem.

- 44 No Tiesai nodotajos lietas materiālos iekļautajiem dokumentiem izriet, ka viesnīcas iejaukšanās, kuras rezultātā tās klientiem tiek nodrošināta piekļuve ēterā pārraidītam darbam, ir jāuzskata par papildu pakalpojuma sniegšanu, kas notikusi, lai no tā gūtu zināmu labumu. Nav nekāda pamata apstrīdēt, ka šī pakalpojuma piedāvāšana ietekmē viesnīcas labiekārtotību un līdz ar to arī istabu cenu. Tādējādi, pat ja uzskatītu, ka nolūks gūt peļņu, kā uzsver Eiropas Kopienu Komisija, nav priekšnosacījums, lai atzītu, ka ir notikusi izziņošana sabiedrībai, katrā ziņā ir pierādīts, ka pamata prāvā pastāvošajos apstākļos izziņošana ir notikusi peļņas gūšanas nolūkā.
- 45 Attiecībā uz to, vai televizoru uzstādīšana viesnīcas istabās pati par sevi ir izziņošana sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta nozīmē, ir jāuzsver, ka šīs direktīvas divdesmit septītajā apsvērumā atbilstoši *WIPO* līguma par autortiesībām 8. pantam ir noteikts, ka “tikai materiālo iespēju nodrošināšana, dodot iespēju veikt izziņošanu vai to veicot, pati neveido izziņošanu [minētās] direktīvas nozīmē”.
- 46 Kaut arī materiālo iespēju nodrošināšana, kurā papildus viesnīcai parasti ir iesaistīti uzņēmumi, kas ir specializējušies televizoru pārdošanā vai iznomāšanā, pati par sevi nav izziņošana Direktīvas 2001/29 nozīmē, tomēr ir jāsecina, ka šī nodrošināšana var radīt tehnisku iespēju sabiedrībai piekļūt ēterā pārraidītiem darbiem. Tādējādi, ja ar šādā veidā uzstādītu televizoru starpniecību viesnīca nodrošina signālu saviem klientiem, kas ir apmetušies šīs viesnīcas telpās, tad runa ir par izziņošanu sabiedrībai un nav nozīmes tam, kāda ir izmantotā signāla pārraidīšanas metode.
- 47 Līdz ar to uz pirmo un trešo jautājumu ir jāatbild tā, ka, kaut arī materiālo iespēju nodrošināšana pati par sevi nav izziņošana Direktīvas 2001/29 nozīmē, viesnīcas

nodrošinātā signāla pārraidīšana ar televizoru starpniecību klientiem, kas ir apmetušies šajā viesnīcā, neatkarīgi no izmantotās signāla pārraidīšanas metodes ir izziņošana sabiedrībai šīs direktīvas 3. panta 1. punkta nozīmē.

Par otro jautājumu

⁴⁸ Uzdotot otro jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai viesnīcas istabām piemītošais privātās telpas raksturs nepieļauj darba izziņošanu šajās telpās ar televizoru starpniecību uzskatīt par izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta nozīmē.

⁴⁹ Šajā sakarā Īrija norāda, ka ir jānošķir darbu izziņošana vai nodošana, kas ir īstenota privāti viesnīcas istabās, no šīm pašām darbībām, kuras ir īstenotas šīs viesnīcas sabiedriskajās telpās. Šim apgalvojumam tomēr nevar piekrist.

⁵⁰ No Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta un *WIPO* līguma par autortiesībām 8. panta, kas abi paredz, ka autors dod atļauju nevis raidīšanai sabiedriskā vai sabiedrībai pieejamā vietā, bet izziņošanai, kuras rezultātā darbs tiek darīts pieejams sabiedrībai, formulējuma, kā arī to jēgas izriet, ka kritērijam par telpai, kurā notiek izziņošana, piemītošo privātās vai publiskās telpas raksturu nav nekādas nozīmes.

- 51 Saskaņā ar šīm Direktīvas 2001/29 un *WIPO* līguma par autortiesībām normām tiesības darbu izziņot sabiedrībai nozīmē darbu nodošanu sabiedrībai tādā veidā, ka ikviens var tos izmantot jebkurā vietā un laikā pēc katra individuālas izvēles. Minētās tiesības darbu darīt pieejamu sabiedrībai un tādējādi to izziņot sabiedrībai acīmredzami zaudētu savu nozīmi, ja tās neattiektos arī uz izziņošanu privātās telpās.
- 52 Lai pamatotu savu apgalvojumu par viesnīcas istabām piemītošo privātās telpas raksturu, Īrija atsaucas arī uz Romā 1950. gada 4. novembrī parakstīto Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un it īpaši uz tās 8. pantu, saskaņā ar kuru ir aizliegta jebkāda patvaļīga vai nesamērīga valsts varas iejaukšanās privātajā darbības telpā. Šim argumentam tomēr nevar piekrist.
- 53 Šajā sakarā ir jānorāda, ka Īrija nav precizējusi, kas tādā situācijā, kāda pastāv pamata prāvā, ciestu no šādas patvaļīgas vai nesamērīgas iejaukšanās. Grūti ir iedomāties, ka Īrija būtu domājusi klientus, kuri izmanto saņemto signālu un kuriem nav nekāda pienākuma maksāt autoriem atlīdzību. Acīmredzot nevar būt runas arī par viesnīcu, jo, pat ja ir jāsecina, ka šim uzņēmumam ir jāmaksā minētā atlīdzība, tā tomēr nevar apgalvot, ka ir cietusi Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. panta pārkāpuma rezultātā, jo, tiklīdz istabas ir nodotas klientu rīcībā, tās nevar uzskatīt par viņu privāto telpu.
- 54 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild tā, ka viesnīcas istabām piemītošais privātās telpas raksturs pieļauj tajā veiktu darba izziņošanu ar televizoru starpniecību uzskatīt par izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta nozīmē.

Par tiesāšanās izdevumiem

55 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) kaut arī materiālo iespēju nodrošināšana pati par sevi nav izziņošana Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā nozīmē, viesnīcas nodrošinātā signāla pārraidīšana ar televizoru starpniecību klientiem, kas ir apmetušies šajā viesnīcā, neatkarīgi no izmantotās signāla pārraidīšanas metodes ir izziņošana sabiedrībai šīs direktīvas 3. panta 1. punkta nozīmē;
- 2) viesnīcas istabām piemītošais privātās telpas raksturs pieļauj tajā veikt darba izziņošanu ar televizoru starpniecību uzskatīt par izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta nozīmē.

[Paraksti]